

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący SSR Zenon Węclawik

Protokolant Anna Lasko

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2018 r. w Kamiennej Górze

na rozprawie sprawy z wniosku B. K.

przy udziale P. K.

o podział majątku wspólnego

postanawia:

I. ustalić, że B. K. i P. K. mają równe udziały we wspólnym majątku małżeńskim,

II. oddalić wniosek B. K. o podział wspólnego majątku małżeńskiego wobec braku mienia w tym majątku,

III. tytułem zwrotu połowy nakładów ze wspólnego majątku małżeńskiego stron na majątek osobisty P. K., polegających na finansowaniu spłat kredytu bankowego nr (...) udzielonego przez mBank, zasądzić od P. K. na rzecz B. K. kwotę 17.803,50 zł z rozłożeniem zasądzzonego świadczenia pieniężnego na pięć równych rat rocznych po 3.560,70 zł, płatnych w terminie do dnia 30 czerwca każdego kolejnego roku, poczynając od 2018 roku, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności którejkolwiek z rat,

IV. tytułem zwrotu połowy nakładów ze wspólnego majątku małżeńskiego stron na majątek osobisty P. K., polegających na finansowaniu budowy domu jednorodzinnego na działce nr (...) w J., zasądzić od P. K. na rzecz B. K. kwotę 209.593,67 zł z rozłożeniem zasądzzonego świadczenia pieniężnego na pięć równych rat rocznych po 40.000,00 zł i przy wysokości pierwszej raty wynoszącej 49.593,67 zł, płatnych w terminie do dnia 30 czerwca każdego kolejnego roku, poczynając od 2018 roku, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności którejkolwiek z rat,

V. oddalić wniosek B. K. o zasądzenie na jej rzecz od P. K. połowy nakładów ze wspólnego majątku małżeńskiego stron na majątek osobisty P. K., polegających na finansowaniu zakupu działki nr (...) w J.,

VI. oddalić wniosek B. K. o zasądzenie na jej rzecz od P. K. połowy nakładów ze wspólnego majątku małżeńskiego stron na majątek osobisty P. K., polegających na finansowaniu wyposażeniu mieszkania w S., ul. (...),

VII. oddalić wniosek B. K. o zasądzenie na jej rzecz od P. K. połowy równowartości czynszu za wynajem mieszkania uczestnika w S., ul. (...),

VIII. oddalić wniosek B. K. o zasądzenie na jej rzecz od P. K. połowy nakładów ze wspólnego majątku małżeńskiego stron na majątek osobisty P. K., polegających na finansowaniu zakupu działki nr (...) w (...) oraz budowie i wyposażeniu domu mieszkalnego znajdującego się na tej działce,

IX. oddalić wniosek B. K. o zasądzenie na jej rzecz od P. K. połowy równowartości samochodu osobowego marki B.,

X. oddalić wniosek P. K. o zasądzenie na jego rzecz od B. K. połowy równowartości zbytego przez B. K. samochodu osobowego marki L. (...), nr rej. (...),

XI. oddalić wniosek P. K. o zasądzenie na jego rzecz od B. K. połowy równowartości zbytego przez B. K. solarium w K.,

XII. oddalić wniosek P. K. o zasądzenie na jego rzecz od B. K. połowy równowartości samochodu osobowego marki P. (...),

XIII. pozostawić strony przy kosztach postępowania związanych z ich udziałem w sprawie.

sygn. akt *INs 194/16*

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni B. K., reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, domagała się - w ostatecznie sformułowanym wniosku - podziału małżeńskiego majątku wspólnego należącego do niej i uczestnika postępowania P. K., w skład którego zaliczyła wyposażenie mieszkania w S., ul. (...), o wartości łącznej 20.000,00 zł. Wystąpiła ponadto o zasądzenie na jej rzecz połowy równowartości czynszu uzyskanego za wynajem mieszkania uczestnika w S., ul. (...) w łącznej wysokości 57.600,00 zł. Żądała także zasądzenia na jej rzecz od uczestnika postępowania połowy kosztów zakupu działki gruntu nr (...) o pow. 0,7500 ha w J. i kosztów budowy domu mieszkalnego nr (...) na tej działce i jego wyposażenia, wynoszących łącznie 100.000 zł. Oprócz tego, domagała się zwrotu połowy równowartości nakładów poniesionych na budowę i wyposażenie domu mieszkalnego na działce nr (...) o pow. 0,2900 ha w J., wynoszących łącznie 320.000,00 zł. Poza tym, wystąpiła o zasądzenie na jej rzecz połowy równowartości samochodu osobowego marki B. o wartości 20.000,00 zł (początkowo zaliczała ten samochód do majątku wspólnego). Wniosła jednocześnie o przyjęcie równych udziałów w majątku wspólnym i zasądzenie na jej rzecz spłaty w wysokości równej połowie wartości majątku wspólnego. W ramach podziału majątku wspólnego wszystkie składniki tego majątku miały być przyznane uczestnikowi postępowania za spłatą jej udziału.

W uzasadnieniu wniosku podniosła, że wskazane przez nią składniki majątkowe nabyły strony w czasie trwania pomiędzy nimi wspólności majątkowej małżeńskiej w okresie od dnia 20.09.2008 r. do dnia 22.05.2012 r., za zarobki stron i przy istnieniu pomiędzy nimi ustawowej wspólności małżeńskiej. Podniosła zrazem, że w czasie małżeństwa strony wybudowany został na działce nr (...) w J. dom mieszkalny, położony na działce stanowiącej własność uczestnika. Koszt nabycia działki i budowy na niej domu mieszkalnego sfinansowany został z dochodów małżonków. Poza tym, z dochodów małżonków spłacany był kredyt hipoteczny zaciągnięty przez uczestnika postępowania przed małżeństwem na zakup mieszkania w S., a z którego to mieszkania P. K. czerpał dochody w czasie małżeństwa (czynsz z wynajmu).

Obecnie wnioskodawczyni mieszka razem z synem stron i swoim obecnym partnerem życiowym we W., uczestnik zaś w swoim domu w J..

Uczestnik postępowania P. K., działający również przez profesjonalnego pełnomocnika, przychyłając się żądania podziału wspólnego majątku i równych w nim udziałów, sprzeciwił się wskazanemu przez wnioskodawczynię składowi tego majątku. Podniósł, że majątek ten nie obejmował ani wyposażenia mieszkania w S., ani wyposażenia domów na działkach nr (...) w J.. Nie zgodził się również z zaliczeniem do wspólnego majątku nieruchomości na działce nr (...) w J. i samochodu B.. Twierdził też, że pobrany przez uczestnika czynsz z wynajmu jego mieszkania nie wszedł do dorobku stron. Zaprzeczył również twierdzeniu wnioskodawczyni, że z majątku wspólnego zostały poniesione nakłady na nabycie, budowę i wyposażenie domów J. znajdujących się na działkach nr (...). Zgodził się na równe udziały stron w ich wspólnym majątku.

Naprowadził, że mieszkanie w S. zostało nabyte i wyposażone przez uczestnika postępowania jeszcze przed zawarciem związku małżeńskiego. Z kolei, dom mieszkalny w J., na działce nr (...), należał do rodziców uczestnika postępowania wraz z jego wyposażeniem, a strony jedynie tam mieszkały przez pewien czas podczas małżeństwa. Zaprzeczył temu, by uczestnik miał być kiedykolwiek właścicielem samochodu B.. Odnosząc się do twierdzeń wniosku wskazał, że wnioskodawczyni pobieżnie, lakonicznie i wręcz abstrakcyjnie określiła skład majątku wspólnego stron, a także wskazane przez nią wartości składników majątkowych nie zostały należycie uzasadnione. Również nie zostały

przez wnioskodawczynię wykazane nakłady i ich wysokość z majątku wspólnego na majątek osobisty uczestnika postępowania (k. 42 i 150 akt). Odnośnie dochodów z mieszkania w S. uczestnik podniósł, że nigdy nie osiągnął ich w wysokości naprowadzonej przez wnioskodawczynię. Podniósł jednocześnie, że wszelkie dochody z mieszkania przeznaczył na spłatę kredytu hipotecznego zaciągniętego na zakup mieszkania i jego wyposażenie. Zwrócił ponadto uwagę, że dom mieszkalny na działce nr (...) w J. stanowi jego majątek osobisty, ponieważ działkę gruntu otrzymał w ramach darowizny od swego brata.

Podniósł poza tym, że w skład majątku wspólnego stron wchodziły: samochód osobowy marki L. (...), nr rej. (...), samochód osobowy marki P. (...) i solarium w K.. Wobec zbycia jednak tych rzeczy przez wnioskodawczynię i nie rozliczenia się z uczestnikiem wniósł o zasądzenie na jego rzecz od wnioskodawczyni połowy równowartości tychże rzeczy.

Ustalono następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni B. K. i uczestnik postępowania P. K. zawarli związek małżeński w dniu 20.09.2008 r. Trwający od początku ich małżeństwa ustrój majątkowej wspólności ustawowej został zniesiony z dniem 22.05.2012 r. na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze z dnia 10.07.2015 r., sygn. akt IIIRC 50/15.

(dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze, (...) 50/15 z uzasadnieniem na k. 11-14 akt, wyrok Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z uzasadnieniem na 75-93 i 163-181 akt oraz na k. 561 załączonych akt I C 1907/13, zeznania uczestnika postępowania P. K. na k. 186 – 189 akt)

Po skończeniu (...) szkoły (...) przez kilka lat pracował w lokalnym Urzędzie Gminy i odbył służbę wojskową. Następnie w latach 2007 – 2008 uczestnik postępowania zajmował się zarobkowo obsługą finansową kancelarii prawnej i pracował w biurze obsługi szkód komunikacyjnych. Osiągał wówczas zarobki na poziomie około 5-8 tys. zł miesięcznie. Z zarobkowania przez ślubem uczestnik zgromadził pewne oszczędności.

W dniu 29.01.2007 r. P. K. kupił za 163.000,00 zł lokal mieszkalny nr (...) w S. przy ulicy (...) (księga wieczysta nr (...)) i jeszcze w 2007 roku wyposażył w całości to mieszkanie ze swoich oszczędności z okresu kawalerskiego. Przy umowie zapłacił zbywcy tylko 16.000,00 zł, resztę zaś, tj. 147.000,00 zł, miał zapłacić z kredytu bankowego. W rezultacie, na zakup mieszkania wziął w dniu 24.01.2007 r. kredyt hipoteczny w (...) Bank S.A. w G. w wysokości 165 tys. zł, podlegający spłacie w 30 ratach miesięcznych według kursu franka szwajcarskiego, zabezpieczony hipoteką kaucyjną do wysokości 279.175,73 zł. Cały kredyt został spłacony zgodnie z harmonogramem umowy kredytowej, przy tym część tego kredytu w wysokości łącznej 35.607,00 zł została spłacona w okresie małżeństwa stron i istniejącej pomiędzy nimi wspólności majątkowej. Wysokość spłacanych raty wynosiła początkowo około 700,00 zł miesięcznie, z czasem zaś około 900,00 zł – 1.000,00 zł miesięcznie (w zależności od bieżącego kursu waluty). Na spłaty kredytu przeznaczony został cały dochód z czynszu uzyskiwanego przez uczestnika za wynajem mieszkania w S. w czasie trwania wspólności majątkowej stron w wysokości łącznej 43.026,82 zł. To co pozostawało P. K. z czynszu po spłatach rat kredytu, przeznaczał uczestnik na opłaty za media i zaspokojenie bieżących potrzeb rodziny (w tym także bilety lotnicze do W.). W okresie trwania wspólności małżeńskiej stron wyniosło to łącznie 7.419,82 zł. W lokalu mieszkalnym w S. małżonkowie mieszkali ze swoim dzieckiem od początku 2007 roku do połowy 2008 roku. Niedługo przed ślubem przenieśli się do mieszkania w poniemieckim domu rodziców uczestnika w J. nr 15 (na działce nr (...)), uczestnik zaś zaczął mieszkanie w S. wynajmować osobom trzecim, co miało miejsce - z krótkimi przerwami wynikającymi ze zmian lokatorów – w okresie całego małżeństwa stron. Początkowo uczestnik pobierał czynsz w wysokości 800,00 zł - 900,00 zł miesięcznie, pod koniec zaś małżeństwa jego wysokości kształtowała się na poziomie 1.200,00 zł miesięcznie. Część wyposażenia z mieszkania w S., jeszcze przed ślubem, uczestnik przeniósł do zajętej przez strony części domu rodziców uczestnika w J. nr 15, w tym m.in. telewizor, łóżko, kino domowe, komputer stacjonarny, niektóre meble, narzuty, a wnioskodawczyni zainstalowała tam wówczas podwieszany sedes. Zajęte przez strony mieszkanie w domu rodziców uczestnika było urządzone wcześniej i nie wymagało dodatkowych nakładów ze strony małżonków. Wnioskodawczyni dokupiła tylko firanki i pomalowała używany przez strony pokój. Strony miały tam do dyspozycji dwa pokoje i łazienkę oraz wspólną kuchnię.

(dowód: zeznania świadka C. K. na k. 241-243 akt, zeznania uczestnika postępowania P. K. na k. 186 – 189 akt, zeznania wnioskodawczyni B. K. na k. 142v. – 144 akt, odpis księgi wieczystej (...) na k. 17 – 24 akt, odpis księgi wieczystej nr (...) na k. 61-65, umowa sprzedaż na k. 66-68 akt, wyrok rozwodowy z 26.03.2015 r. z uzasadnieniem na k. 75 – 93 akt, informacja o dochodach uczestnika na k. 35 akt, informacja o dochodach stron na k. 233 akt, zdjęcia na k. 107 – 121 akt, zestawienie operacji bankowych uczestnika na k. 48 – 53 i 69 - 74 akt, wypis z rejestru gruntów na k. 15 akt)

Wnioskodawczyni przed ślubem stron pracowała zarobkowo przez dwa lata jako kierownik sklepu odzieżowego we W. i zarabiała około 2,5 tys. zł miesięcznie netto. Poza tym, w czasie weekendów zarabiała pracując jako modelka i kelnerka na bankietach.

(dowód: zeznania wnioskodawczyni B. K. na k. 142v. – 144 akt)

Małżonkowie w równym stopniu przyczyniali się do powstania ich wspólnego majątku. Z małżeństwa stron pochodzi jedno dziecko – syn M., mający obecnie 11 lat, zamieszkujący obecnie z matką i jej partnerem we W.. Obecny partner wnioskodawczyni F. S. zajmuje się handlem biżuterią i zegarkami, utrzymując wnioskodawczynię i jej dziecko. Poza tym, wnioskodawczyni ma również 3-letniego syna z obecnym partnerem. Niedługo po ślubie (w październiku 2008 roku), w celach zarobkowych strony przenieśli się do W., gdzie zamieszkały w starym, niewielkim mieszkaniu, najętym w R.. Początkowo wnioskodawczyni podjęła pracę zarobkową w restauracji, uczestnik zaś pozostawał w mieszkaniu i opiekował się dzieckiem stron. Od listopada 2008 roku wnioskodawczyni zaczęła zarobkować uprawiając prostytutkę i z niezładu uzyskiwała przez kilka lat (do stycznia 2012 roku) dochody na poziomie około 10-12 tys. euro miesięcznie netto. Otrzymała też prezenty od klientów, w tym m.in. samochód osobowy marki L. (...), nr rej. (...), który został zarejestrowany na obojga małżonków i następnie przez nich sprzedany w dniu 16.05.2013 r. za 14.000,00 zł, a uzyskane pieniądze podzielone pomiędzy stronami. Poza tym, uczestnik nie miał w czasie małżeństwa stron żadnych innych samochodów. Korzystał natomiast z samochodów jego matki, w tym z F. (...), V. (...), F. (...) i B. (...) (koloru czarnego), która nie mając prawa jazdy kupowała samochody ze swoich pieniędzy m.in. po to, by korzystać z nich przy pomocy swego syna w razie potrzeby, zwłaszcza przy prowadzonym przez nią sklepie. Wynagrodzenie wnioskodawczyni we W. pozwalało małżonkom na dostatnie życie. Pokrywany z niego był cały koszty pobytu stron we W., w tym koszty najmu mieszkania wynoszące 1 tys. euro i koszt przedszkola w kwocie 0,5 tys. euro, a także finansowane były wycieczki zagraniczne stron. Między innymi w tym okresie małżonkowie kilka razy wyjeżdżali na dwutygodniowe safari do Kenii (w tym raz z synem stron i matką uczestnika) i wycieczki te były finansowane z dochodów wnioskodawczyni. Poza tym, z uzyskiwanych oszczędności strony zaczęły od 2010 roku finansować budowę domu mieszkalnego na działce nr (...) w J., należącej do uczestnika postępowania, który otrzymał ją w drodze darowizny z dnia 15.04.2010 r. od swego brata K. K., ponosząc tylko wynoszące kilkaset złotych koszty notarialne. Strony zamierzały zamieszkać w domu postawionym na przedmiotowej działce. W rezultacie, P. K. zaczął coraz częściej przyjeżdżać do Polski wraz z synem, gdzie zamieszkiwał u swoich rodziców w J.. Często nadzorował wówczas prace budowlane przy budowie domu na działce nr (...) (mniej więcej kilka razy w tygodniu), a przy niektórych robotach udzielał się także osobiście, m.in. przy robotach ziemnych, przy których zaangażowana była przede wszystkim koparka z firmy (...) w J.. Dom stron nie jest podpiwniczony i jego fundamenty sięgają głębokości około 1,2-1,5 metra. Czasami na budowie przy prostych pracach (np. grodzenie i porządkowanie placu budowy oraz przenoszenie cięższych elementów) pomagali też niektórzy członkowie rodzin małżonków (ojciec i brat uczestnika), od których poza tym uzyskiwał także czasem pewne wsparcie finansowe przy zakupie niektórych materiałów budowlanych. Między innymi, matka uczestnika dołożyła kilka tysięcy złotych na zakup styropianu ocieplającego ściany budynku. Na budowę domu – oprócz bieżących dochodów - małżonkowie poświęcali również swoje osobiste oszczędności. Głównie jednak z dochodów wnioskodawczyni uzyskiwanych we W. finansowane były koszty budowy przedmiotowego domu. Czasami, mniej więcej raz w miesiącu, na budowie domu pojawiała się też wnioskodawczyni doglądając wtedy postępu prac budowlanych i podejmując różne decyzje dotyczące dalszego ich przebiegu. Główne prace budowlane przeprowadzała firma budowlana (...) - od fundamentów poprzez postawienie ścian, aż po więźbę dachową i jej pokrycie dachówką ceramiczną, a także założenie instalacji elektrycznej i wodno-kanalizacyjnej. Zatrudniał on do poszczególnych prac podwykonawców. Strony płaciły pracownikom budowlanym na bieżąco i regularnie. Na budowie stale pracowało

3-5 osób. W rezultacie, w okresie od początku 2011 roku do wiosny 2012 roku na działce nr (...) postawiony został dom jednorodzinny w stanie surowym zamkniętym, to znaczy - zadaszony i z ociepleniem zewnętrznym ścian (bez tynków), z kompletną stolarką okienną i drzwiową oraz instalacjami elektryczną, wodociągową i kanalizacyjną, a także wewnętrznymi tynkami i wylewkami podłóg bez ich pokryć. Taki stan przedmiotowego domu nie uległ już zmianie do dnia dzisiejszego, ponieważ - wobec pogarszających się stosunków małżeńskich stron - zaprzestano dalszych prac budowlanych. Uczestnik postępowania nie ma innych nieruchomości mieszkalnych.

(dowód: zeznania uczestnika postępowania P. K. na k. 186 – 189 akt, zeznania wnioskodawczynie B. K. na k. 142v. – 144 akt, umowa darowizny na k. 54 – 56 akt, odpis księgi wieczystej (...) na k. 57 – 60 akt, pozwolenie na budowę na k. 208 – 209 akt, dziennik budowy na k. 240 akt, faktury na k. 210 - 218 i 220 -222 akt, wezwanie do zapłaty na k. 219 akt, umowa sprzedaży pojazdu na k. 293 akt, informacja o działalności gospodarczej wnioskodawczynie na k. 47 akt, informacja o dochodach stron na k. 233 akt, zeznania świadka K. K. na k. 243-244 akt, zeznania świadka C. K. na k. 241-243 akt, zeznania świadka R. R. na k. 261v.-262v. akt)

B. K. ukrywała przed mężem fakt, że jej dochody pochodzą z prostytucji. Uczestnik dowiedział się o tym w zasadzie podczas rozprawy rozwodowej. W czerwcu 2011 roku wnioskodawczynie wróciła do Polski i zamieszkała wraz z mężem w domu jego rodziców w J. nr 15. W lutym 2012 roku wnioskodawczynie rozpoczęła działalność gospodarczą polegającą na prowadzeniu solarium w K.. Czasami pomagał jej przy tym uczestnik. Wyposażeniem solarium były dwa łóżka z lampami i meble (sofa, stolik i regał). Dochody uzyskiwane z tej działalności kształtowały się na poziomie około 2-6 tys. zł miesięcznie. Nie będąc jednak z nich zadowolona, wnioskodawczynie w maju 2012 roku sprzedała solarium za 7 tys. zł i zaprzestała działalności, pieniądze uzyskane zaś ze sprzedaży zużyła na bieżące utrzymanie swoje i dziecka. W tym okresie, przebywając w Polsce, B. K. korzystała m.in. z samochodu osobowego marki P. (...), mającego polskie tablice rejestracyjne. Samochód ten został jednak skradziony przed wyjazdem wnioskodawczynie na stałe do W. w 2013 roku.

Pod koniec maja 2012 roku B. K. ujawniła mężowi, że go zdradza z F. S. i dobrowolnie wyprowadziła się ze wspólnego mieszkania stron w J., by zamieszkać z synem i nowym partnerem w wynajętym mieszkaniu. Następnie jednak, we wrześniu 2013 roku opuściła Polskę na stałe, wyjeżdżając z dzieckiem do W., gdzie zamieszkała docelowo z nowym partnerem, z którym pozostaje do dzisiaj. W dniu 3.06.2013 r. zapadł wyrok rozwodowy stron, uchylony jednak wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 14.11.2013 r. Ostatecznie, w dniu 26.03.2015 r., w sprawie I C 1907/13, zapadł przed Sądem Okręgowym w Jeleniej Górze wyrok rozwodowy stron, który uprawomocnił po jego utrzymaniu w zakresie rozstrzygnięcia o rozwiązaniu małżeństwa stron przez rozwód, wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 27.04.2016 r. sygn. akt I ACa 782/15. Rozwód orzeczono z wyłącznej winy B. K. i wykonywanie władzy rodzicielskiej powierzono P. K. zasądając od matki alimenty w wysokości 500,00 zł miesięcznie. W dniu 20.10.2015 r. B. K. została skazana na karę grzywny za uprowadzenie syna stron za granicę w okresie od marca 2014 roku do października 2015 roku wbrew orzeczeniu rozwodowemu.

(dowód: zeznania świadka K. K. na k. 243-244 akt, zeznania świadka C. K. na k. 241-243 akt, zeznania świadka K. C. na k. 283v.-284v. akt, zeznania świadka R. R. na k. 261v.-262v. akt, zeznania wnioskodawczynie B. K. na k. 142v. – 144 akt, zeznania uczestnika P. K. na k. 186 – 189 akt, informacja o działalności gospodarczej wnioskodawczynie na k. 47 akt, informacja o dochodach stron na k. 233 akt, pismo wnioskodawczynie na k. 25 akt, uzasadnienie wyroku Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze, (...) 50/15 na k. 12-14 akt, uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu I ACa 1121/13 na k. 154-162 akt, uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze na 75-93 i 163-181 akt oraz w załączonych aktach I C 1907/13, uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu I ACa 782/15 na k. 123-141 akt, wyrok Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze II K 219/15 na k. 182-183 akt)

Koszt budowy domu jednorodzinnego zlokalizowanego na działce nr (...) w J. przy uwzględnieniu stanu budynku w dniu 22.05.2012 r. i aktualnych cen wynosi 419.187,34 zł brutto (tj. 388.136,43 zł netto + 31.050,91 zł 8 % VAT). Suma ta obejmuje

koszty materiałowe i koszty robocizny na poziomie stawek średnich, to jest 13,25 zł netto za godzinę.

(dowód: opinia biegłego sądowego J. K. na k. 307-308, 309-325 i 326-393 akt)

Wnioskodawczyni ma 37 lat i ma wykształcenie średnie ogólne. Obecnie nie pracuje zarobkowo, pozostając całkowicie na utrzymaniu jej życiowego partnera we W.. Dysponują w R. mieszkaniem o powierzchni 270,00 m², które zajmują wraz z dwójką dzieci.

(dowód: zeznania wnioskodawczyni B. K. na k. 142v. – 144 akt)

Uczestnik postępowania ma obecnie 42 lata i po rozwodzie z nikim się nie związał. Z wykształcenia jest technikiem mechanikiem i od lipca 2015 roku pracuje jako ślusarz-stolarz w przedsiębiorstwie (...) w K.. Zarabia tam 2.700,00 zł miesięcznie brutto. Ponadto, uzyskuje obecnie dochody z czynszu za wynajem mieszkania w S. wynoszące 900,00 zł miesięcznie. Innych dochodów nie ma. Nie ma żadnego samochodu, korzysta natomiast z auta matki. Obecnie ma oszczędności wynoszące 5 tys. zł. Po uprowadzeniu syna stron do W. uczestnik uchyla się od płacenia zasądzonych na niego alimentów w wysokości 500,00 zł.

(dowód: zeznania uczestnika postępowania P. K. na k. 186 – 189 akt i zeznania świadka C. K. na k. 241v.-242 akt)

Sąd zważył:

Ustaleń powyższych Sąd dokonał na podstawie dokumentów przedłożonych przez strony niniejszego postępowania oraz przesłuchania stron, a także w oparciu o zeznania wszystkich świadków.

Nie było sporne pomiędzy stronami, że ich udziały w majątku wspólnym są równe. Postępowanie dowodowe potwierdziło także zasadność zgodnego stanowiska stron w tej mierze. Równe udziały małżonków są zasadą w świetle art. 43 § 1 k.r.o. Jedynie z ważnych powodów możliwe jest odejście od tej reguły, przy uwzględnieniu stopnia, w którym każdy z małżonków przyczynił się do powstania wspólnego majątku. Przy ocenie natomiast stopnia przyczynienia się każdego z małżonków do powstania majątku wspólnego, uwzględnia się także nakład osobistej pracy przy wychowaniu dzieci i we wspólnym gospodarstwie domowym (§ 2 i 3). Zważywszy okoliczności sprawy, należało przyjąć, że B. K. i P. K. mają równe udziały we wspólnym majątku małżeńskim (punkt I postanowienia).

Przed wszystkim zważyć jednak należało, że sporny w sprawie był cały skład majątku wspólnego. Strony kwestionowały bowiem wzajemnie przedstawiane przez siebie do podziału w ramach wspólnego majątku składniki majątkowe. Przeprowadzone natomiast w toku niniejszej sprawy postępowanie dowodowe nie dostarczyło wystarczających dowodów do uznania, że składniki mienia przedstawiane przez strony do podziału stanowią dorobek byłych małżonków. W rezultacie należało przyjąć, że wspólny majątek stron nie obejmował ani lokalu mieszkalnego nr (...) w S. przy ul. (...), ani jego wyposażenia. Nie obejmował także nieruchomości położonej na działce nr (...) w J. nr 15 wraz z jej wyposażeniem oraz nieruchomości zlokalizowanej w J. na działce nr (...). Do wspólnego majątku stron nie wchodziły też: samochód osobowy marki B. (...), samochód osobowy marki L. (...), nr rej. (...), samochód osobowy marki P. (...) i solarium w K.. Żadna ze stron nie zdołała dostatecznie wykazać swoich twierdzeń w tym zakresie. Dokonując tych ustaleń Sąd nie poprzestał oczywiście tylko na wyjaśnieniach samych zainteresowanych, lecz wziął pod uwagę zeznania świadków i zebrane dokumenty (zob.: postanowienie SN z dnia 11 marca 1985 r., III CRN 52/85 - Lex nr 8696, wyrok SA w Szczecinie z dnia 20 listopada 2007 r., III AUa 598/07 - Lex nr 468580, postanowienie SN z dnia 30 stycznia 2009 r., II CSK 450/08 - Lex nr 599753 i wyrok SN z dnia 5 listopada 1997 r., III CKN 244/97 - OSNC 1998/3/52). W tym kontekście istotne jest, że Sąd bierze pod uwagę skład majątku wspólnego z chwili orzekania o jego podziale (art. 316 k.p.c.). Trzeba jednocześnie stanowczo podkreślić, że obowiązek Sądu działania z urzędu przy ustalaniu składu majątku wspólnego (art. 684 k.p.c. w związku z art. 46 k.r.o.), nie może całkowicie zastąpić aktywności dowodowej samych stron, zwłaszcza reprezentowanych przez zawodowych pełnomocników (np. postanowienie SN z dnia 11 marca 1985 r., III CRN 52/85 - Lex nr 8696).

Ostatecznie więc, wniosek o podział majątku wspólnego stron – z uwagi na brak mienia mogącego reprezentować taki majątek – podlegał oddaleniu (punkt II postanowienia).

Dokonanie powyższych ustaleń pozwala przejść do kwestii związanych z nakładami z majątku wspólnego stron na majątek osobisty P. K., polegającymi na finansowaniu spłat jego kredytu bankowego w mBanku (punkt III postanowienia) oraz finansowaniu budowy domu jednorodzinnego na działce nr (...) w J. (punkt IV postanowienia). Według art. 45 § 1 k.r.o., każdy z małżonków powinien zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na jego majątek osobisty, z wyjątkiem wydatków i nakładów koniecznych na przedmioty majątkowe przynoszące dochód. Nie można żądać zwrotu wydatków i nakładów zużytych w celu zaspokojenia potrzeb rodziny, chyba że zwiększyły wartość majątku w chwili ustania wspólności. Zasady te stosuje się odpowiednio w wypadku, gdy dług jednego z małżonków został zaspokojony z majątku wspólnego (§ 3).

W kwestii finansowania spłat kredytu bankowego uczestnika, udzielonego mu na zakup mieszkania w S. istotne było, że spłaty przedmiotowego kredytu w okresie trwania wspólności małżeńskiej stron wyniosły łącznie 35.607,00 zł (wysokość spłacanych raty wynosiła początkowo około 700,00 zł miesięcznie, z czasem zaś około 900,00 zł – 1.000,00 zł miesięcznie - w zależności od bieżącego kursu waluty). Na spłaty kredytu uczestnik przeznaczał cały dochód z czynszu uzyskiwanego przez niego za wynajem mieszkania w S., a w czasie trwania wspólności majątkowej stron uzyskał on dochód z czynszu w łącznej kwocie 43.026,82 zł. To co pozostawało P. K. z czynszu po spłatach rat kredytu, przeznaczał on na opłaty za media i zaspokojenie bieżących potrzeb rodziny (w tym także bilety lotnicze do W.). W okresie trwania wspólności małżeńskiej stron była to łącznie kwota 7.419,82 zł. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, przy podziale dorobku bierze się pod uwagę realnie uzyskiwane dochody z majątku osobistego, nie zaś dochody hipotetyczne. Ostatecznie więc, poprzez art. 410 k.c., należał się wnioskodawczyni od uczestnika zwrot połowy spłaconych przez niego w okresie trwania wspólności małżeńskiej rat kredytowych wynoszących łącznie 35.607,00 zł, czyli kwota 17.803,50 zł (punkt III postanowienia).

Zważywszy powyższe, należało jednocześnie oddalić wniosek B. K. o zasądzenie na jej rzecz od uczestnika postępowania połowy równowartości czynszu za wynajem mieszkania uczestnika w S., ul. (...) (punkt VII postanowienia). W przeciwnym wypadku, doszłoby do bezpodstawnego wzbogacenia wnioskodawczyni, poprzez podwójne uwzględnienie czynszu w rozliczeniu stron odnośnie jednego składnika majątkowego (czynsz był jednocześnie pożytkiem z majątku osobistego i nakładem ze wspólnego majątku). Takie stanowisko odpowiada treści art. 45 § 1 k.r.o.

Pozostając przy kwestiach związanych z mieszkaniem uczestnika w S. przy ul. (...), należy także podnieść, że wniosek B. K. o zasądzenie na jej rzecz od P. K. połowy nakładów ze wspólnego majątku na wyposażenie mieszkania w S., podlegał oddaleniu z uwagi na niedostateczne wykazanie faktu dokonania rzeczonych nakładów z majątku wspólnego. Wnioskodawczyni nie zaoferowała wystarczających dowodów w tej mierze (art. 6 k.c.) i w rezultacie Sąd nie miał podstaw dowodowych do uwzględnienia jej żądania. Pamiętać trzeba, że do rozliczenia tego rodzaju nakładów konieczny jest nie tylko sam wniosek zainteresowanego, lecz także jego aktywność dowodowa. Nadal bowiem obowiązują w postępowaniu działowym ogólne reguły dowodowe (art. 6 k.c., art. 3 k.p.c. i art. 232 k.p.c. poprzez art. 13 § 2 k.p.c.). Tym bardziej aktywności dowodowej należało oczekiwać od strony reprezentowanej przez zawodowego pełnomocnika. Sąd z urzędu ustala jedynie skład i wartość wspólnego majątku (zob. postanowienie SN z dnia 11 marca 1985 r., III CRN 52/85 - Lex nr 8696, postanowienie SN z dnia 30 stycznia 2009 r., II CSK 450/08 - Lex nr 599753, wyrok SN z dnia 5 listopada 1997 r., III CKN 244/97 - OSNC 1998/3/52, postanowienie SN z dnia 21 kwietnia 2004 r., III CK 420/02 - Lex nr 399729). Bacząc na powyższe, rozstrzygnięto jak w punkcie VI postanowienia.

Jeżeli chodzi o nakłady poniesione na finansowanie budowy domu jednorodzinnego uczestnika, znajdującego się na działce nr (...) w J., za podstawę swoich ustaleń Sąd przyjął pisemną opinię biegłego sądowego J. K. z dnia 28.04.2017 r. Jego opinia była w pełni profesjonalna – logiczna, konsekwentna i komplementarna, a sformułowane w niej wnioski zrozumiałe. Mogła stanowić w sprawie dowód co do istotnych okoliczności. Uczestnik co prawda zarzucił biegłemu, że nie uwzględnił on systemu gospodarczego budowy i nie uzasadnił stawki robocizny (k. 424), niemniej jednak – w świetle ustalonego stanu faktycznego sprawy - zastrzeżenia te należało uznać za bezprzedmiotowe i nie

wymagające dalszych ustaleń oraz wyjaśnień (nawet zakres i koszty robót ziemnych oraz ocieplenia budynku, w których zaangażowany był uczestnik i inne osoby nie będące firmą budowlaną nie zostały dostatecznie wykazane). Zważyć w tym miejscu trzeba, że Sąd nie jest obowiązany dążyć do sytuacji, aby opinią biegłego zostały przekonane również strony. Wystarczy że opinia jest przekonująca dla Sądu, który też wiążąco ocenia, czy biegły wyjaśnił wątpliwości zgłoszone przez stronę (wyrok SN z dnia 7 kwietnia 2000 r., II UKN 483/99 - Lex nr 1218456). W konsekwencji, należało przyjąć za biegłym sądowym, że koszt budowy domu jednorodzinnego zlokalizowanego na działce nr (...) w J. przy uwzględnieniu stanu budynku w dniu 22.05.2012 r. i aktualnych cen wynosi 419.187,34 zł brutto (tj. 388.136,43 zł netto + 31.050,91 zł 8 % VAT). Suma ta obejmuje koszty materiałowe i koszty robocizny na poziomie stawek średnich, to jest 13,25 zł netto za godzinę. Uwzględniając roszczenie wnioskodawczyni w omawianym zakresie należało mieć na względzie zarówno przepisy art. 410 k.c. w związku z art. 405 i nast.k.c., jak i dyspozycję art. 322 k.p.c. Pierwsze z nich stanowią materialnoprawną podstawę rozstrzygnięcia, drugi zaś podstawę procesową. Nakłady ze wspólnego majątku na dom uczestnika były w istocie rzeczą świadczeniem nienależnym (zamierzony cel świadczenia nie został osiągnięty) i podlegały zwrotowi stosownie do udziału wnioskodawczyni (np. wyrok SN z 7.11.1997 r.,II CKN 424/97 - OSNC 1998/5/77 i L. de B.: (...), 1939, s. 218, F. Z.: „Zobowiązania w zarysie”, s. 112). Drugi z kolei przepis pozwala Sądowi w sprawie o zwrot bezpodstawnego wzbogacenia na zasądzenie odpowiedniej sumy według swej oceny opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy, gdy ściśle udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe lub nader utrudnione. W rezultacie, należał się wnioskodawczyni od uczestnika zwrot połowy nakładów ze wspólnego majątku małżeńskiego stron na majątek osobisty P. K., polegających na finansowaniu budowy jego domu na działce nr (...) w J., wynoszący 209.593,67 zł (punkt IV postanowienia).

Całkowicie natomiast nieudowodnione okazało się twierdzenie wnioskodawczyni, że koszty nabycia przez P. K. działki nr (...) w J. poniesione zostały ze wspólnego majątku stron (art. 6 k.c., art. 3 k.p.c. i art. 232 k.p.c. poprzez art. 13 § 2 k.p.c.). Przeciwnie, z ustaleń poczynionych przede wszystkim na podstawie zeznań świadków (w tym zwłaszcza K. K.) wynikało, że przedmiotową działkę nabył uczestnik nieodpłatnie od swojego brata. Z tej racji roszczenie w tym zakresie podlegało oddaleniu (punkt V postanowienia).

Poza tym, kompletnie nieuprawnione było roszczenie wnioskodawczyni o zwrot równowartości połowy nakładów mających być poniesionych ze wspólnego majątku stron na sfinansowanie zakupu działki nr (...) w (...) oraz budowie i wyposażeniu domu mieszkalnego znajdującego się na tej działce. Z zebranego bowiem w sprawie materiału dowodowego wynikało w sposób oczywisty, że wspomniana nieruchomość należała i nadal należy jedynie do rodziców uczestnika postępowania. Jest zabudowana przy tym starym, poniemieckim budynkiem mieszkalnym, którego koszty remontów i wyposażenia ponosili wyłącznie jego właściciele. Zakup firanek przez wnioskodawczynię do zajmowanego przez nią i jej rodzinę pokoju w tymże domu oraz odświeżenie ścian w jednym z pokoi wiązał się jedynie z bieżącymi potrzebami mieszkaniowymi wnioskodawczyni i jej rodziny oraz służył wyłącznie takim właśnie potrzebom. Takie nakłady zostały zresztą praktycznie „skonsumowane” zamieszkiwaniem stron w domu w J. nr 15. W każdym razie, ewentualnego obowiązku ich zwrotu nie można i tak przypisywać uczestnikowi postępowania, nawet w przypadku ich dowodowego skonkretyzowania, co również nie miało miejsca w niniejszej sprawie. Skutkowało to oddaleniem wspomnianego wyżej wniosku B. K. (punkt VIII postanowienia).

Analogiczna sytuacja zachodziła odnośnie roszczeń wnioskodawczyni wyprowadzanych z jej twierdzenia o przynależności samochodu osobowego marki B. (...) do majątku wspólnego stron. Nie znalazło ono jakiegokolwiek potwierdzenia dowodowego w toku postępowania. Z przeprowadzonych dowodów wynikało, że P. K. nie miał w trakcie małżeństwa stron jakiegokolwiek samochodu i korzystał wówczas jedynie z pojazdów jego matki, w tym także ze wspomnianego auta. Używał przy tym rzeczony samochód zarówno dla własnych celów, jak też do „obsługi” działalności gospodarczej jego matki. W tej mierze więc, wniosek B. K. odnoszący się do przedmiotowego samochodu podlegał również oddaleniu (punkt IX postanowienia).

Nie zasługiwały także na uwzględnienie wszystkie roszczenia sformułowane przez uczestnika postępowania. Były one oparte na założeniu przynależności do majątku wspólnego stron samochodu osobowego marki L. (...), nr rej. (...) i samochodu osobowego marki P. (...) oraz solarium w K.. Pierwszy z pojazdów należał co prawda do dorobku

stron, został jednak przez nie zgodnie sprzedany w maju 2013 roku i pieniądze uzyskane ze sprzedaży podzielone. Przynależności drugiego samochodu do majątku wspólnego stron nie udało się z kolei ustalić dostępnymi Sądowi dowodami. Nie można było zaś w żadnym wypadku poprzestać przy takich ustaleniach na domniemaniu własności tego rodzaju rzeczy, mającej wynikać z samego faktu korzystania z niej przez wnioskodawczynię. Żądania uczestnika dotyczące wspomnianych pojazdów mechanicznych były więc całkowicie chybione i jako takie podlegały oddaleniu (punkty X i XII postanowienia). Jeżeli chodzi o solarium, to nie budziło wątpliwości, że stanowiło ono składnik wspólnego majątku stron. Zostało wszakże sprzedane w maju 2012 roku za 7 tys. zł, a pieniądze uzyskane ze sprzedaży wnioskodawczyni zużyła na bieżące utrzymanie swoje i dziecka, co w świetle art. 45 k.r.o. wyklucza żądanie ich zwrotu. Ustalone okoliczności w tym zakresie odpowiadają nie tylko materiałowi dowodowemu, ale i zasadom logiki oraz doświadczeniu życiowemu. W konsekwencji, wniosek uczestnika o zasądzenie na jego rzecz od B. K. połowy równowartości zlikwidowanego solarium w K., również podlegał oddaleniu (punkt XI postanowienia).

Sąd uznał za wiarygodne zeznania wszystkich świadków, to jest zeznania świadka K. K., C. K., R. R. i K. C.. Ich zeznania były jasne, logiczne, spójne i wzajemnie koherentne. Pewne różnice szczegółowości ich zeznań miały charakter peryferyjny i wynikały z wiedzy posiadanej przez każdego z nich. W ocenie Sądu, na przekaz świadków nie miały wpływu ich powiązania rodzinne lub towarzyskie ze stronami. Na podstawie zeznań świadków i zebranych dokumentów możliwe było ustalenie istotnych w sprawie okoliczności odnośnie wspólnego mienia stron, w sposób nie budzący wątpliwości. Również zeznania uczestnika postępowania należało ocenić jako wiarygodne. Znalazły one potwierdzenie w zeznaniach świadków i zebranej dokumentacji, a nawet po części w zeznaniach wnioskodawczyni. Całkowicie natomiast niewiarygodne okazały się zeznania wnioskodawczyni dotyczące źródeł sfinansowania wyposażenia mieszkania uczestnika postępowania w S.. Nie znalazły one bowiem w tej mierze jakiegokolwiek poparcia w pozostałym materiale dowodowym zebrany w sprawie. Również nie zasługiwały częściowo na wiarę zeznania wnioskodawczyni co do nakładów z pieniędzy stron na dom mieszkalny rodziców P. K. w J. nr 15, to jest odnośnie niektórych elementów jego wyposażenia i poczynionych remontów. Podobnie, nie znalazły żadnego potwierdzenia dowodowego zeznania B. K. o zakupie z dorobkowych pieniędzy działki nr (...) w J. i prawie własności P. K. do samochodu osobowego marki B. (...). W pozostałym jednak zakresie zeznania wnioskodawczyni zasługiwały w zasadzie na wiarę, chociaż miejscami cechowały się brakiem dostatecznej precyzji. Pomimo to, przystawały jednak do treści przekazu świadków i uczestnika postępowania.

Wedle art. 320 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Zważywszy całokształt okoliczności sprawy, zwłaszcza w aspekcie nałożonych na uczestnika postępowania obciążeń co do zwrotu nakładów i jego zdolności płatniczych, należało na podstawie przywołanego przepisu w związku z art. 13 § 2 k.c., zasądzone na rzecz wnioskodawczyni spłaty jej udziału w wartości nakładów ze wspólnego majątku na majątek osobisty uczestnika postępowania rozłożyć na raty i Sąd uczynił to rozkładając zasądzone świadczenie pieniężne z powyższego tytułu na pięć równych rat rocznych. Sąd miał w tej kwestii na uwadze, że zasądzenie jednorazowo spłaty w pełnej wysokości mogłoby stanowić zbyt duże obciążenie uczestnika, z drugiej zaś strony fakt, że uczestnik powinien się liczyć od pewnego czasu z obowiązkiem spłaty. Miał tym samym czas, by stosowne środki na ten cel wcześniej zgromadzić. Zasądzone przy tym raty są na tyle wysokie, że powinny zaspokajać słuszne interesy wnioskodawczyni.

Mając na względzie ustalone wyżej okoliczności faktyczne i przywołane motywy – po myśli art. 45 i 46 k.r.o., art. 212 k.c., art. 1038 § 1 k.c. oraz art. 317 § 1 k.p.c. i art. 618 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. – orzeczono jak w punktach I-XII postanowienia.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto w punkcie XIII postanowienia na zasadzie art. 520 § 1 k.p.c.